

Nro 3.

A' FELS. R. TSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben Januariusnak 9 - dik napján 1795.
esztendőben.*

B É T S.

A' múlt hetfőn, a' militaris statusból lévő, és köztsendesség haborítóinak lenni találatott foglyokra, mondatott ki a' sententenzia; melly szerent *Hebenstreit* Platz L-jinánt (igy nevezetik a' Béts városi fegyver tár gondviselője) akasztó fára, *Billeck* Ingeieur kapitány 10 esztendőig, *Riedl* kapitány hat esztendőig tartó rabságra, *Wolstein* Professor, a' *Veterináriának*, az az, a' barmok orvosása tudományának közönséges tanítója pedig az Ausriai birodalomból való örökös kiűzetetésre íteltetek. Az esőn, kinek gonofsága abban állott, hogy ő mint igen okos fejű

ember, egy olly mesterséget talált, melly által a' cavalléria nagyon rontathatott volna, és azon talalmányát a' Frantziákkal közlötte, e' mellett szüntelen levelezett velek, tegnap reggeli 8 és 9 óra közt vitetett végbe a' halalos sententzia, és ő a' várbeli, és Schotteni kapuk közt lévő glaszszin, avagy mezőségen a' salétrom főző kementzékkel által ellenben, egy fél akasztó fára fél függesztetett. Életének utolsó szempillantásáig, mint olly nem egy, hanem több halálra méltó gonosz tévő, nagy bátorságot mutatott. — Mellyére illyetén írású tábla függesztetett: *Wegen Staats- und Landesverrätherey*, az az a' statusnak és hazának elárulásáért. — A' polgári rendből lévő foglyok ellen ennekutánna fog a' sententzia ki mondatatni.

Hadi Történetek.

Manheimnak ostromoltatásáról, és a' Rénuson túl lévő sántznak és földvárnak Frantziák által lett el vétetéséről külömbkülömbféle hírek repdestek közöttünk. Mind erről, mind a' két hadakozó fél közt végbe ment capitulatióról illyetén tudositást vettünk *Manheimből*. A' capitulatiónak nevezetesebb tikkelyei ezek vóltanak:

1. Az Austriai és Palatinatusi seregek által adják a' Frantziáknak a' Rénus sántzát, és a' földvárat. — Az azokban feküdtött katonai őrizet hadi fogságba esik, és minden ottan találtatandó ártilléria és munitió a' Frantziáké legyen. Azomban meg engedi azt a' Frantzia kórmányozó, hogy az ottan lévő katona őrizet *Dec. 25-ik* napján délig, ágyúival együtt vissza mehessen.

2. A' Frantziák kötelezik magokat, mind a' Rénus sántzának és földvárnak, mind tulajdon erősségeiknek le rontására, és hogy valaméddig a' Rénus túlsó partyán lejeádenek, még tsak egyetlen egy lövést sem fognak *Manheimra* tenni — a' várastól általok kivántatott sántzot egészien el

engedik, és leg kissebb dolgot sem vetnek abban requisitió alá.

3. A' Rénuson való hidnak egyik fele az Austriakusoké és Palatinatusiaké, a' másik fele pedig a' Frantziáké legyen.

A' Rénus sántzában, és a' földvárban feküdt katonai őrizetnek száma 2000 főre, és 150 ágyúment. — Az ottan lévő táborigeszközök 7 vagy 8 hajóra fel rakattatván, szerentséssen által vitettek a' vizén, úgy hogy a' fellyebb fel jegyzett napon és órán már keves maradt hátra. — Midőn a' sántzba és földvárba bementek volna a' Frantziák, ekként kiáltottak háromszor: *Vive la republique*, az az, *éllyen a' respublika!*

Ez az ostrom és ágyuzás rettentő volt, és egész 14 óráig tartott, a' melly idő alatt leg alább 3000 bomba golyóbis bement a' városba és annak külső erősségeibe, a' Rénus mellett lévő sántzba és földvárba pedig 5000 gránat, bomba és ágyú golyóbis. — Még is azért kevés kárt okozott az azokban lévő katonai őrizetnek. — Az Austriakusok közül 3 ember holt meg, és 17 esett sebbe; a' Palatinatusiak közül, 3 holt meg, 20 kapott sebet. — A' sebbe estek többre keziket és lábaikat vesztették el. — *Manheimben* mint egy 30 vagy 36 házak károsítottak meg, de nem igen nagyon. — Háromszor esett gyűlladás a' városban, de mind a' háromszor meg óltatott — keveset ártott a' Frantzia ártilléria az épületeknek távol voltok miatt. — Már most a' maga erősségeit kezdette az ellenség lerontani. Innen t. i. *Manheimtől*, két colonne Frantziáság ment *Moguntzia* környékére. Az ezen erősségben lévő katonai őrizet csak nem minden nap szaporodik. — Az oda tsuportosan által szökött Frantziák azt beszélik, hogy felettébb békételenkedik a' Frantzia armádia a' téli campania, avagy táborozás miatt, és ez nem lehetetlen, mivel a' mint jól tudjuk, természet szerént gyengék puhák és most

ruhátalanak a' Frantziák. — A' kórmányozó Generállyok egynehányat ágyon is lövetett a' béketelenek közül, és e' miatt nagyon köztök olly nagy desertio. — Az által szöktek beszélik, hogy nem sokára erőszakkal fognak *Moguntziára* menni a' Frantziák. Ez az oka, hogy részünkről is megtételnek a' szükséges rendelések és készületek. — Dec. 25-ikén egynehány battériák készitettek a' bástyákon, és ágyúk is vonattattak azokba bé. — A' töltésekre hosszú és vastag gerendák húzattak, felül pedig vízzel öntöztettek meg, hogy ekként meg fagyván sikamlók legyenek. — A' *Moguntzia* környékén fekvő Frantzia seregeknek mostani kórmányozója *Scherer* Generál ennekelőtte az *Austriai* armádiánál szolgált, és *Obristlajtinánt* volt, hanem fellyebb nem léphetvén, bosszuságában quietált, és a' Frantzia szolgálatba ment által. —

A' *Moguntziában* fekvő beteg *Austriakus* katonak a' *Rénusnak* innenső partyára hordattatnak által, ne hogy miattok szükségét léssanak az egészegek, kiknek száma naponként öregbedik.

Egy érdemes velem levelező vitéz hazánkfia, és barátom ezt írja hozzám *Pfaltzhofenből* Dec. 26. ik napján: Semmi nevezetes hadi történetek jelentésével nem kedveskedhetem. A' mióta a' mi seregünk (értsd a' *Wurmser* szabad huzár seregét) ide ki marsirozott, szüntelen ellenség előtt állott, úgy hogy tavaly még csak téli kvártelyunk sem vólt, mindenkor *Manheim* alatt kellett tá táznunk. — Melly súlyos szolgálatunkat, szivekre vévén comandirozó Generális uraink, nyugodalomra tettek bennünket, és már most *Básceltől* fogva *Bill* várasáig húzunk kordont a' *Rénus* mentében. — *Bruksalon* lévén által marsirozásunk, a' *Speyeri* hertzeg püspök gazdagon meg vendéglette tiszti chorusunkat, 150 tál ételt, mindenki gondolható drága izü gyümöltsokeket, és 13 féle bort tétetvén előnkbe, utólyára mindenikünknek nevét fel iratta.

Fent említett súlyos és hasznos szolgálatunkért ő Felsége különös kegyelmességéből, szabad seregünket, *Horváth-Sclávomai Bánatusi* regementé változtatta által, és *Utz* Obristlajtinánt úrnak, a' *Koburg* hertzeg volt flügeladjudansának adta annak commandóját. — *Gvozdanovich* Generál F. M. Lajtinánt úrnak egyetlen egy fia nálunk escadronos kapitány lévén, mint egy érdeemes vitéz meg hala, e' folyó hólnapnak 15-ikén.

Itten nagy tsendességben vagynak a' Frantziák, nem lönek reánk, *Fort-Louis* felől nagy redutát kezdetek építeni, azt gondolánk hogy által szándékoznak, melly végett is commandirozo Generálisunk, Gr. *Kollredo* ő Excellentiája, egynéhány nap ölzve rukkolva tartotta seregeit. Az ennekelötte elztendővel *Alsatziából* ki vándorlott nép, töbnire mind kóldulásra szorúlt, és most annyi itten a' kóldus, hogy napjában 20 at, 30 at is ki kell a' szegény parasztnak elegíteni, melly is nem kis dragaságot okozott ezen a' földön s. a' t.

A' Rénus alsó vidékéről jött tudósítások még most is háborús hangon beszélnek, 's azt mondják, hogy *Düsseldorf* környéken igen sok *Austriacus* és *Prussus* regementek telepedtenek le, sok ártillériát és munitiót vivén magokkal. A' mint hallatik, által akarnak a' Rénus vizén menni, és egy jó fordulást tenni a' Frantziák ellen; e' végre igen sok táborig hidak, munitiók, és ártilléria gyűtetnek ölzve. — *Emmerich* várasának ostromlásához keményen készülnek a' Frantziák, *Ürdingen* alatt, a' Kolóniai V. Fejedelemségben igen sok batteriákat készítettek, és sok ostromló nehéz ágyukat vontanak azokba.

Az *Ehrenbreitsteini* lakosok tartanak a' Frantziáknak látogatasoktól, a' hol már most által fagyott a' Rénus vize. — *Koblentzben* bálókkal és tántzolásokkal mulattyák magokat, illyetén alkalmatossággal gyűllott meg a' Kolóniai V. Fejedelemnek *Bonni* vára is, holott gyakorta vendég-

séget ütöttek a' szegény lakosoknak ravásaikra. — *Ehrenbreitstein* környékén számos batteriákat készítettek a' mieink, tapasztalván, hogy a' Frantziák a' Rénus túlsó partyán, *Kolóniától* fogva egész *Koblentzig* mozdulásban és készülétkben legyenek. Ottan szomorú farsangjok fog a' szegény lakosoknak lenni, nem is lehet vig az illy nyughatatlan idoben.

Egy későbbi, az az, *Dec 29-ikén* költ *Moguntziai* levél azt beszéli, hogy valahányszor változnak a' kö hidon túl lévo földvárban állani szokott strázsáink, mind annyiszor alkalmatlankodnak a' Frantziák a' *Hartanbergi* hegyekről ki repitetett ágyú golyóbisaikkal, hanem nemcsak el nem érhetik gonosz fel tételeket, sőt inkább mind annyiszor önpön magoknak okoznak kárt. — *Dec. 27-ikén* este felé egynehány 100 *Wurmser* huszárai érkeztenek oda, t. i. *Moguntziába*, azután következett harmadik nap dél előtt 9 órakor ezek mentenek ki a' forpostra, kiket mindjárt illetlen szókkal érdekléttenek a' Frantziák. Ezek a' zsiros szájú magyarok nem szenvedhetvén a' méltatlan bosszúságot, rajtok mentek, két dragonyosaikat le vágták, és három dragonyost lovaikkal együtt el fogván által hoztak, magoknak semmi károk és velzedelmek nem lévén. — Ugyan e' napon *recognoşcirozásra* menvén ki a' Frantziák *Bretzenheim* felé, üstökbe kaptanak a' Cs. K. vitézekkel, a' kik közülök egynehányat le szabdaltak, egynehányat pedig el fogtak. A' zsiros szájú magyarok egészen *Márienbornig* nyomúltak előre a' Frantzia táborba, holott egy sem maradt ugyan közülök, de nem kevesen tértenek vissza sebesen. — *Dec 31-ikén*, dél tájban, 30 ágyúkkal rohantak a' *Zahlbachi* és *Thalheimi* sántzokra, olly kemény parantsolatot vévén hadi fő előjáróiktól, hogy vagy el foglalják az ott lévő Cs. K. sántzokat, vagy vissza ne térjenek többé. Ahoz képest nem kéméivén életeket egy Fr. granatéros compánia, kártátsainknak sűrű záporai közt is

bé fúrták magokat a' *Zahlbachi* sántzokig, hanem kevés halznát vették vakmerő bátorságoknak. — A' *Wallis Olivier* gyalog regementéből való fő hadnagy *Steinberg*, a' ki szinte akkor forposton vólt, minden erőlködéseit hejjáavalóvatette az ellenségnek, és példa nélkül való bátorságot, 's vitézséget mutatott a' vakmerő ellenségnek vissza verésében.

Az a' hir repdes Moguntziában, hogy *Károly* Austriai fő hertzeg, *Albert* Saxoniai királyi hertzeg, *Möllendorf* Prussus Feldmarsal, Gr. *Clerfayt* hadi Tármaster, két Frantzia deputatusok, és egynéhány Fr. Generálok fognának Moguntziában ölzve gyűlleni, és a' három korona tzimerű vendégfogadóban égyütt tanáskozni. — Ezen hirnek igazságáért nem felelhetünk, meg fogja az idő mutatni, mint leszzen a' dolog. — *Möllendorf* Feldmarsal *Hochheimből* *Bockenheimba* tette általmaga fő kvártélyát, helyette *Rüchel* Generál Major ment *Hochheimba*. — *Ocskay* Generál Major az alatta való brigadával, a' mely *Wallis Olivier* regementének egy batallionnyából, és egy batallion Horvatságból áll, Moguntziába parantsoltattott bé menni.

Frigyes Belgyiom.

Az el múlt posta napon költ Kurirunknak 24. ik lapján emlitettük, hogy a' Hollándiai közönséges Társaság békességet eszközlő akura lépett legyen a' Frantzia respublikával. Ezt a' nagy újságot egy Hágai közönséges levélből olvastuk, és épen azért nem akartunk annak tökéletes hitelt adni. Most már nemtsak a' Hágából, hanem az Amsterdamból és Leydaból jött magapos levelek is egy formán erősitik ezen dolognak valóságát. — Egy *Dec.* 17. ikén költ Hágai levél ekkent adja azt elő: „Az Orániai herizegnek fáradhatatlan szorgalmatossága, és a' Hollándiai nagy Pensionairnek *Spiegel* úrnak mellze láto munkas-

sága kívánatos véggel koronáztattak meg. Ő herczegsége arra határozta meg magát, hogy mivel más hadakozó fejedelmeknek békességre való hajlandóságát is tapasztalta, hazajához, és a' közjóhoz való szeretétől viseltetvén, szükségesnek itille, a' Frantzia nemzet képviselői indulatjoknak ki tanulása végett biztosokat küldeni Párisba. Ezek a' biztosok nemcsak igen jó szívvvel látattak, hanem azzal a' jó vállalzal is botsátattak vissza, hogy a' Convent hajlandó a' Hollándiai respublikával békességes alkura lépni, 's vele addig is fegyver szünést tsinálni. Ahozképest *Branstsen* és *Repeler* úrak, amaz néhai *XVI. Lajos* király ura kodása alatt vólt Hollándus követ, e' pedig a' *Dordrecht*i polgár mester, és a' Hollándiai armádiának eddig való generalis commissariusá választattak ki ezen fontos követségnek folytatására. Ez a' hirtelen történt változás, mind az Oániai hertzeg pártján lévő, mind sok patrióta lakosokban nagy örömet ízerzett, tapasztalván azt az utólsóbbak, hogy nem mind arany az a' mi fénylik, és hogy a' Frantziák a' szabatságnak és egyenlőségnek mázos szine alatt, mindenektől meg folztyák az általok el foglaltatott tartományoknak lakosait, a' mint azt tulajdon károkon tapasztallyák az *Ausriai Belgiom*, *Kolónia*, *Mastricht*, *Ninwegen* és *Herzogenbusch*.

Noha ezen békességes hír már az egész Német Birodalomban közönségesse lett, és 20 Hágai 's Amsterdami levélnél több erőssiti annak valóságát: még is mindazáltal sokan kétségbe hozzák azt, úgy gondolkozván, és nem is ok nélkül, hogy lehetetlen a' Hollándiai respublikának, az *Anglusok* hire és meg egyyezése nélkül, magános békességet szerezni a' Frantziákkal, mind azért mivel Anglia leg inkább Hollándia mellett fogott fegyvert, mind azért, mivel könnyen belfszút áthatna N. Britannia a' Hollándusokon, a' kiknek sok millióból álló capitalisaik vagynak a' Londoni bankóba le tétetve; e' mellett egynéhány

ezer emberből álló Anglus és Hannoveranus sereg fekszik még most is a' Hollándus földön, a' melly által erőszakkal is kenyszeríthetnének a' Belgák a' N. Britanniával kötött tractatusnak meg tartására, és bé tellyesítésére. Ellenben némellyek úgy vélekednek, hogy az Angliai király és ministerium hire nélkül nem tette ezt a' lépest az Orániai herczeg, és ambár azt mivelte volna is, de hogyha a' több hadakozó fejedelmek hajlandóbbak a' bekesseg szerzésre, mint a' hadakozásnak folytatására, könnyű leszen nékiek N. Britanniának bosszút állani akaró haragját le tsendesíteni.

Egy *Dec.* 20. napján költ Amsterdami levél így szól e' tárgyról: örömmel jelenthetjük, hogy egy Francia kurirnak Hágába lett érkezésétől fogva, két követeket küldöttek a' Hollándiai Karok és Rendek Párisba, tellyes hatalommal ruházván őket fel a' békességnek hasznos eszközésére. — A' fegyver szünésről való tracta *Dec.* 16. ikán készített ki.

Frantzia Ország.

Tagadhatatlan dolog, hogy talám egy Európai nemzetnek sints annyi hajlandósága a' békességre, mint a' revolutiónak viszontagságaira únt Frantziáknak; de mind belső, mind külsőképen sok akadályok adják elő magokat. Noha minden úton módon iparkodik a' Convent a' belső tsendességet, mélly nélkül még tsak képzelni sem lehet a' külső békességet, jó lábra állítani; mindazáltal annyi nehezségekkel kelletik néki küszködni, annyi sok vissza élesek el törteni, és annyi haszontalan embert a' közönséges hivatalokból ki rekeszteni, hogyha egyéb foglaltosságai nem vólnának is, még is egynehány hónapot kelletik néki amazoanak rendbe szedésében el tölteni. E' mellett igen kevesen találhatnak köztök olyanok, a' kik agenséget, és követséget viselhetnének a' külső udvaroknál,

azok a' kik az illyetén dolgokra alkalmasak vólnának, mivel az előbbi igazgatásnak formájához láttatnak még most is ragaszkodni, nem tettzenek a' köz jóra ügyelő commissiónak; azok pedig, a' kik a' jelenvaló revolutiónak ideje alatt kormányozták a' Fr. respublikának még most is ingadozó hajóját, sokkal kisebb tekéntettel bírnak, mint sem figurát tsinálhatnának az Európai uralkodó udvaroknál. E' mellett ányai sok tanátso-sokkal, vagy inkább hizelkedő emberekkel vagy a' köz Jóra ügyelő commissió környül vetetve, hogy soha meg nem tudja magát határozni, mellyiknek adjon hitelt, mellyiknek nem, az egyik ezt, a' másik mást javasol, ma így, hólnap amúgy gondolkozik, következésképen lehetetlen nékie bizonyos planum szerént menni, és mivelni.

Verniac, a' ki már ennekelőttel két elztendővel a' Stokholmi udvarhoz való követségre választott ki, és azóltatól fogva, mint olyan, szüntelen húzta a' fizetést, most már a' fényes portá-hoz küldetett követségbe, el is indúlt, hanem mi végre nézve, bizonytalan, egy darabig Báselben fog múlatni. — *Framery*, a' ki ennekelötte Copenhágában vólt, hanem egynéhány hólnappal ennekelötte onnan vissza hivatott, most már, mint a' Frantzia respublikának ageuse, Svéciába fog küldettetni.

Melly útálatosakká lettenek légyen a' Jakobinusok az egész Frantzia respublikában, hogyha egyébből nem is, tsak ez egyből is ki tettzik, hogy a' leg hiresebb társoknak Maratnak tson-tyait is ki akarják az Anti-Jakobinusok a' Pantheonból hányatni. — A' Páris környékén mostanában történt sok gyilkosság és tolvajság okainak azok lenni mondatnak, a' kiket ennekelötte zsóldban tartottanak a' Jakobinusok, és a' vólt revolutionale forumnak tagjai, a' kik minthogy már most a' törvénynek palástya alatt sem nem lophattyák, sem nem gyilkolhatták böldegtalan

polgár társaikat, titkon gyakorolják előbbi gonosz mesterségeket. És nemcsak a' váraszon kívül, hanem belől is sok tzimborás társaik vannak, a' kik a' setét estéken és északákon köteleket húznak az útzákon keresztül, és az azokban felbotlottakat le nyomván mind pénzeztől, mind orájoktól meg fosztyák. — Illyetén szép politzia vagyon mostan a' példás rentartással, és gyökeres törvényekkel kérkedő Párisban. —

Régulta nem jött ki olly hafznos, és olly kapós könyvetske Párisban, mint a' *Párisi tömlötznök valóságos le festése*, és a' tömlötznöknek álmanakja. A' ki e' két munkátskát figyelmetesen meg olvassa azt, gondollya, hogy ő esméretlen időkbe és földre tétetett légyen által. Az azokban le rajzoltatott történetek olly sokféle, és olly különösek, hogy allig lehet azokhoz hasonlókat a' historiákban találni. A' többi közt egy gyenge leány személynek szomorú története iratik le az elsőbben, t. i. a' *Párisi tömlötznöknek rajzolattyában*. Edes attya, anyja és testvér nénnye a' revolutionale forum eleibe idéztetvén, tsak nem kétségbe esett, 's ekként kiáltott fel könyhullatásainak sűrű záporai között: Istenem! hát ugyan szemiélnem kell e' halálotokat! hat ugyan arra vagyok e' szententziáztatva, hogy tovább éllyek mint ti? — hol ide, hol amoda futott, tépte hajait, meg ölelte attyát, anyját, testvérét, és gorkorta ezt kiáltozta: hát nem égyütt kelletik e' meg halnunk? Azomban ő ellene is vádoló decretom hozattatván, és ő is a' vérengező birák eleibe idéztetvén, egyszeribe el felejtette bánatját, meg szünt a sirástól, meg vidúlt ábrazatya, úgrott, tántzolt örömében, szüleit meg ölelte, és mintha mennyegzői vendégségbe kellett volna nékie menni, örömében így szóllott: „Edes atyám, anyám, néném!! jaj égyütt fogunk meg halni, azt gondolhatta volna felöle valaki, hogy az ő markában volt szüléinek és testvérének élete, maga meg nyirta két vallai közt szabadon le függött fekete bogár színű hajait, a' leg jobb izzel

ett és ivott, meg nem változott rózsaszínű gyenge ábrázattya, és utolsó lehelleteig, mellyet a' guillotine vasa alatt fűtt ki mellyéből, bámulásméltó bátorságot mutatott.

Amelot vólt királyi minister, az úgy nevezett *Lettres de cachét* királyi parantsolatoknak kiosztogatója, a' *Luxembourg* nevű tömlötzbe lett zarattatása után bújjában meg örült, 's illyetén állapottyában egy levelet irt *Condé* hertzegnek, melly által őtet magához vendégségbe hivta, egy szersmind azt adta tudtára, hogy az ő asztalánál minden Európai fejedelmek, és a' Párisi Convent is meg fogvának jelenni, ezt adván okúl, hogy ő senkire sem haragszik (c). Melly nyavalyájától nemtsak meg nem szabadúlt, hanem még most is hasonló állapotban vagyon, hitvese pedig férjének szerentsétlen sorsa miatt való bánattyában meg hólt.

Az Amérikai szabad statusoknak és más neutralis hatalmasságoknak hajóik eránt következendő pontokból álló végzést tétettek a' köz jórafinantziára — kereskedésre — és proviantirungra ügyelő commissiók közönsegessé: 1) Az Amérikai szabad statusok és más neutralis hatalmasságok hajóinak szabad bé menetel engedtetik a' Frantzia respublika ki kötő helyeibe, a' honnan ismét szabadossan ki mehetnek, és semmi névvel nevezendő előjároknek szabad nem leszen azokat vagy meg tartoztatni, vagy útjokban meg akadályoztatni, vagy portekáikat akarattyok ellen el adatni. — 2. Hogyha hajóikon lévő portekáikat a' Frantzia respublika számára el adándják, a'

(c) *Lettres de Cachét*, signata Reg. Galliar. epistola ollyatén cabinetbeli parantsolatok vóltanak a' Frantzia királyoknál, a' mellyek által a' nevezetes személlyek, vagy az úgy nevezett *bastille*be, vagy számkivetésbe küldettek.

szabados alkú szerént fognak ki fizettetni. — 3. Minden Fr. flották, és hadakozó hajók kormányzóinak keményen parantsoltatik, hogy a' neutralis, és Fr. respublikával szövetséges nemzetek eránt, a' nemzeteknek törvényeit és tractatusait meg tartsák, a' Conventnek 1793 *ikban Jul. 27 iken* ki adattatott decretomát bé te lyesítsék, és így, meg ne akadályoztassák a' neutralis hajókat útjaikban, sem embereiket, sem portékáikat erőszakosan el ne vegyék, azokon a' Frantziákon kívül, a' kik a' Frantzia respublika ellen hadakozó fejedelmeknél hadi szolgálatban vagynak, vagy azokon a' portékákon kívül, a' mellyek azokhoz tartoznak, ezek a' portékák is pedig a' meg határozott ár szerént fizetessenek meg. — 4. Contreband, és meg tiltatott portékák közzé számaltatnak: fegyver, tábori munitió, lovak és ló szerszámok, és minden vagy blokiroztatott, vagy ostrom alá vettetett erősségekbe vitetendő dolgok. — 5. Leg ottan jegyezze fel a' tengeri dolgokra ügyelő commissió, és adja bé a' köz jóra ügyelő commissiónak azoknak a' személyeknek laistromát, a' kik született jobbágyai a' Frantzia respublika ellen hadakozó fejedelmeknek, és a' kik ekkorig a' neutralis hajókon fogattattak el s. a' t.

Olasz Ország.

A' Frantzia ministernek jelentésére, egy *Colot* nevű Frantzia emigranst meg fogattatott a' Velentzei Tanáts, a' ki ennekelötte nemzeti biztos lévén az Olasz Országban táborozó Frantzia armádiánál, a' hadi kasszát meg lopta, nagy summa pénzel, el szökött, és mindedig Velentzében mulatott. — Minekutánna a' Velentzei respublika a' Frantzia respublikának követjét el fogadta, és rendes követnek lenni meg esmérte vóina, már most maga is követet akar a' Frantzia respublikához küdeni. Ezen történet által igen érzékenyvé tétetvén az Anglus és Spanyol követek, ku-

riert küldötteknek udvaraikhoz, és instructiót kívánnak magoknak küldettetni, miként viselleyék magokat ezen környülállások közt. A' Velentzei respublika maga neutralitása jussáinak fenn tartatása véget, mind a' szárazon, mind a' vizen öregbiti hadi erejét.

Elegyes Tudósítások.

Katalin napján igen nagy pompa vólt Warsóviában, az egész város meg vólt éjjel világosítva, és mind az idegen ministerek, mind a' Lengyel uraság udvarlására menvén Gróf *Suwarownik*, sok szerentsét, hosszas életet, és bődög uralkodást kívántak *II. Katalinnak*, a' most folyó században élt asszonyi nem díszének, királynéjának, és tsudájának. — Gr. *Suwarovot* Feldmarsali rangra emelte az Orosz Császárné mostani hivszolgálatyáért, ámbár még hét gyalog és lovas Generálok vóltanak nállanál öregebbek az Orosz ármadiánál. — Egy igen szép, gazdag brilliantos Feldmarsali pátzát küldött néki hertzeg *Grotzackow* által a' Császárné. — Ismét sok szó vagon Lengyel Országnek fel daraboltásáról, és úgy hallatik, hogy a' *Petervári* udvar a' Lythvániai nagy hertzogséget, az Austriai Ház *Lublint*, és a' *Sandomiri* vajdaságnak egy részét, a' Berlini udvar pedig a' már múlt esztendőben el foglaltatott részeit fogják birodalmaikhoz ragasztani, az ezektől meg maradott részt pedig hóita napjáig a' Lengyel király fogja birni. — A' *Tigurumi* cantouban zenebonáskodni kezdetek a' parasztok, de már meg tsendesedtek — úgy hallatik, hogy a' több apróbb cantonok is egyet értettek velek, de már ezek is eszekre hozattattak. — A' Bernai Canton meg nem szűnik az eleségnek Fr. Országba való által hordását meg akadályoztatni, de még ekkorig kevésre mehetett — még a' templomokban is ki hirdetteti az ezen tárgyról hozatott parantsoltatot, és az által hágoknak rendeltetett büntetést.

Magyar Ország.

Szeged 20. Dec. 1794. Méltos. Mihályfy János úr, a' ki ifjúságának leg szebb esztendejétől fogva, Magy. Hazánkna, és a' Fels. Austriai Háznak szolgálatyára ajánlotta életét, és tulajdon hadi virtusai által, a' néhai Gróf Károlyi, most Antal fő hertzeg magyar gyalog regementében, egész Obesterségig fel ment, 's végtére Generális rangal nyugodalomra tétetett. Novemberben elein el végzette ditsősseges pálya futását. Ezen néhai jó hazánkfiának tiszteletére egy tudós hazánkfia és versiró, igen szép deák, és magyar verseket irt, mellyekkel kívántam a' magyar Publicumnak is kedveskedni.

T U M U L U S

*Illustrissimi Domini Joannis Mihálfi belli ducis,
Anno 1794. Mense Novembri vita functi Szegedini.*

Omniū versatur urna. Horat.

Vixi, et quem dederat cursum fortuna peregi.
Reddo fulmineo Martia tela Deo.
Bellonae trivi campos, tepidumque cruorem
Calcabam intrepido per vaga busta pede.
Collisas spectavi acies tonitruque solutum
Aethera, nubiferis se implicuisse plagis.
Fumantes spectavi urbes, radice revelli
Fana per ignitos contumulata globos.
Bellica me virtus ad culmina duxit honoris.
Vidi laurigerae Templā repanda Deae.
Arma manu mihi mors rapuit, requiesco sub
umbra.
Vita quid est? fumus. Bulla, vaporque sumus.

Fidalcus Ladonius Poeta Arcas.

